

(CD-60) ૯ – નિવેડો લાવી ઘો ‘દાદા’

નિવેડો લાવી ઘો ‘દાદા’,
જગતમાં રુચતું નથી કંઈ,
હમારાં પાપ બાળી ઘો,
ડખલમાં સૂઝતું નથી કંઈ.

‘ડખા’ અજ્ઞાનમાં કીધાં, અને તેની બળે છે લ્હાયું,
નથી દિલ કોઈનું ઠાર્યું, ‘ભૂલે’ આયુષ્ય ભંગાર્યું.
શક્કરિયું બાફ્યું ભરહાડે,
જિગરમાં ડંખતું મહીં કંઈ. -નિવેડો..

હિસાબે પાંચ ઈન્દ્રિયનાં, બધા ખાતે દીઠી છે ‘ખોટ’,
અમે આત્માને વેચીને, થયા ભિક્ષુક દુખિયાં ભોટ.
ન કોઈ બાપોયે સાંભળતો,
મૂકું ક્યાં પોક ! જંગલ જઈ? -હમારા..

ગુરુત્તમ થઈ ફર્યા માટે, જીવનભર આગમાં જલિયાં,
જૂગારે હારીને બેઠાં, અહંકારે જ આથડિયાં.
‘લઘુત્તમ’ કિલ્લી આપો ને,
ભરાયાં આંસુ આંખ મહીં. -નિવેડો..

મરણ ને જન્મની જંજીર, ક્ષણિક છે દુન્યવી મંજિલ,
હવે તો કાયમી મુક્તિ જ, ખપે છે શાશ્વતી તદબીર.
નથી ‘તકદીર’માં શાંતિ,
વિગતમાં પૂર્ણ છે આડઈ. -હમારા..

વિભાવિક કર્તાપદનું ભૂત, હૃદયથી કાઢજો ‘દાદા’,
સરળ ને હિતકર સિદ્ધાંત, જીવનમાં ગૂંઝી ઘો ‘દાદા’,
પ્રભુ છો મોક્ષ વિધાતા,
શરણ આવ્યો છું થાકી જઈ. -નિવેડો..

